

BMWbladet

Medlemsblad for BMW MC-klubben Norge 1-2021 – 21. årgang

BMW MC-klubben Norge
1981-2021

40

- » En legendarisk motorsykkel – tre eiere om HP2
- » Roadracing med BMW – Kjetil Teigland kjører S 1000 RR
- » Navigasjon på MC
- » Oppfølging splines-saken

Amerika på langs

Del 5 – Peru og Bolivia

I forrige artikkel kjørte vi gjennom Colombia og Ecuador til Lima, der et kamakselproblem gjorde at det ble “buss for motorsykkel”. I denne utgaven henter jeg endelig ut La Vaca fra verkstedet, og fortsetter sydover – alene.

TEKST OG FOTO: THOR HAMMER

Tilbake i Lima måtte vi snart konstatere at kamaksel og vippearmer fra Tyskland var spurløst forsvunnet i Perus beryktede post- og tollhull, uten særlig håp om å komme til overflaten igjen. Det var også på tide for Cecilie å reise hjem til Norge, så jeg bestemte meg for å bli med henne til Florida og kjøpe deler der. På impuls bestemte vi oss for å ta noen dager på Cuba mens vi ventet på delene. Men en uke senere var det tid for farvel, og å fly hver vår vei. Jeg med nye deler i håndbagasjen.

Kamakselproblemet, har kostet mye tid og penger når jeg endelig kan rulle ut porten fra BMW i Lima igjen. Det er rart å være alene igjen, og jeg kjenner på en ny frihetsfølelse.

Jeg er veldig glad for at Cecilie impulsivt ble med, men planen hadde hele tiden vært å reise solo. Det blir en annen reise når man er alene enn om man er to.

Jeg skulle gjerne kjørt rundt i fjellene et par uker, Peru er det heftigste MC-landet i Sør-Amerika. Det er også det farligste, peruanerne er allment kjent som kontinentets verste sjåførere. Du må alltid regne med å møte to busser side om side rundt neste blinde sving.

Men jeg hadde mistet mye tid, regntiden var kommet og TV-nyhetene var fulle av broer og veier som var tatt av vannmassene. I stedet blir det The Pan American Highway sørover. Kjedelig, men effektiv firefelts perfekt motorvei, og med et par attraksjoner på veien. Først oasen Huacachina. Så Nazca med de berømte strektegningene og mumiene i ørkenen. Tre lange dager senere er jeg i den flotte byen Arequipa.

Fra Arequipa går veien opp i fjellene, og over til Titikakasjøen. For en vei, og for noen fjell! Nesten hele dagen er jeg over 4000 meter – GPSen viser 4510 meter på det høyeste! Et par netter på 2300 moh i Arequipa er ikke nok til å forberede kroppen på slikt, og hodepinen kommer. Jeg får heldigvis bommet en neve kokablader av en smilende kvinne med bowlerhatt og unge på ryggen i fargerikt teppe, det er alt som skal til.

Den beste opplevelsen av Nazcalinjene får man med småfly, men vi fattigfolk får nøye oss med å klatre opp i et tårn.

En liten alpakka på over 4000 moh. "Søskenbarnet" lama er større, og har stående ører.

På Titikakasjøen lever man som før, med sivbåter og flytende stråøyer.

Nazcalinjene er enorme tegninger som er laget ved å rydde steinene til side. Det må ha tatt lang tid å lage, men det var kanskje ikke så mye annet å ta seg til?

Vi måtte ommøblere hotellresepsjonen i Puno så La Vaca skulle få plass. Folk skviste seg forbi i to dager, ingen protester.

Bolivia

Titikakasjøen er stor, og deles mellom Peru og Bolivia. Jeg dropper hovedveien, og velger en stille liten grensestasjon. Papirarbeidet går ganske greit når de først blir ferdige med den lange lunsjpausen, og jeg kan fortsette til det lille sundet med de berømte "fergene".

I Latin-Amerika har man ofte god grunn til å være uenig med myndighetene, og da demonstrerer man ved å sperre veiene. Det er sjelden helt klart hva de demonstrerer mot, og som regel er det over etter et par timer. Men noen ganger kan man risikere å bli blokkert i flere dager.

I Bolivia tar de det litt lenger. Her hakker de opp asfalten og sperrer med skrot og brennende bildekk. Det var 6-7 slike sperringer på veien inn mot La Paz, og asfalten var ellers ødelagt med jevne mellomrom etter tidligere demonstrasjoner. Men folk så fredelige ut, så min strategi ble å snike meg frem til

Interessant fergetur. Det er ganske bratt nedoverbakke, og ingen sjans til å snu på det dekket. Men de var jo nødt til å hjelpe meg før de fikk av bilene.

Demo i Bolivia.

sperringen, finne en åpning og gi gass før de rakk å reagere.

La Paz er den høyest beliggende hovedstaden i verden. På flyplassen, som ligger over 4000 moh, får reisende tilbud om oksygen mot høydesyke! Byen er bygget i bratte skråninger, og gondolbaner er en viktig del av kollektivtilbudet. Men trafikken er et ufremkommelig kaos, kanskje det verste jeg opplevde på hele turen.

Bolivia er også et land med uendelige spennende fjellveier, hvor man kan kose seg i måneder. Men i fjellene i øst var det regn, så Dødsveien og andre utfordringer får vente til neste gang. Et av turens store høydepunkt ventet – Uyuni, med togkirkegården og de berømte saltslettene.

Regnet hadde gjort saltslettene til en ekstremt korrosiv saltsjø. Et par uker før hadde fire KTM-er kjørt ut på. Bildene og videoene ble fantastiske, men det tok flere dager før de fikk reparert det elektriske på syklene igjen og kom seg videre. Jeg hadde fulgt dem på nett, og det var en enkel beslutning å bli på det tørre.

I Uyuni traff jeg på en gjeng fra Irland. Mens jeg bare var på tur, var de på South America Expedition. Et par av dem hadde lyst til å prøve seg på den smått berømte Lagunasruten off road gjennom ørkenen sørover, og ville gjerne ha med en tredjemann.

Bolivia har en interessant jernbanehistorie. Linjene gikk der gruveselskapene ville ha dem, og ikke der folket bodde. Det var ingen standardisering på sporvidder, og vekslende regjeringer har bidratt til å ødelegge infrastrukturen på ulike måter.

De berømte saltslettene er et fantastisk skue med noen centimeter overvann, og det var fristende å kjøre en runde.

Dakar-rallyet pleide å svinge innom Uyuni.

Litt nedfor ire på ekspedisjon.

Vi tok av fra hovedveien, og møtte snart dyp sand. Vi kom bare et par timer nedover før irene bestemte seg for å gi opp og snu etter for mange fall. Jeg protesterte ikke. Jeg hadde holdt meg på hjula så langt, men det kostet krefter og det var langt igjen. Å kjøre videre alene i slike øde områder er utenkelig for meg. Her er det ingen hjelp å få om noe går galt.

Tilbake på hovedveien fikk La Vaca lange ut på strøken asfalt i storslåtte omgivelser vestover til Chile. Enorme rosa saltsjøer, snødekkede vulkaner i det fjerne, og midt i ørkenen – den mest øde grenseovergangen du kan tenke deg.

I neste utgave møtes vi lengst nord i Chile og fortsetter reisen sørover gjennom Chile, Argentina, Paraguay, Brasil og Uruguay.

Ruta de las Lagunas.

DENALI CANSMART ACCESSORY MARKET

D7 7665 lumen

D4 4380 lumen

DENALI

Spør din forhandler om ekstralys til din BMW!

BMW Motorrad
GS TROPHY OCEANIA 2020

SENA 50 SERIES

#RideConnected med nye 50 serien

Official Rider Communication of the BMW Int. GS Trophy 2020

SOS **SOR**

- Mesh Intercom 2.0
- Multi-Channel Open Mesh Intercom
- HD Speakers
- Bluetooth 5.0
- Voice Commands

SPS CONNECT

Mobilholder til alle de mest populære modellene.

Kjøp hos din forhandler i dag!

- FORHANDLERE:**
- MC OSLO 0915 OSLO
  - LEERE'S MOTORSPORT 1612 FREDRIKSTAD
  - KUS MC ØSTFOLD 1850 MYSEN
  - MC-HUSET NYDAL 2320 FURNES
  - SPEED MOTORCENTER 3232 SANDEFJORD
  - ROVIK MC 4065 STAVANGER
  - MOTOR-TEKNIKK KRISTIANSAND 4696 KRISTIANSAND S
  - RIDE BERGEN 5132 NYBORG
  - AMS MOTORSYKKESENTERET 6011 ÅLESUND
  - MC TUNING 7075 TILLER
  - ARCTIC MOTOR 8001 BODØ